

Με συγκίνηση είδαμε ξανά στις προθήκες το βιβλίο που αγαπήσαμε.

Το *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης* επανεκδίδεται από τον Πατάκη γιατί έληξε το συμβόλαιο που είχα με τις εκδόσεις Πόλις. Έχουν περάσει 13 χρόνια από τότε που έγραψα αυτό το μυθιστόρημα... Ήμουν διαφορετική το 1995... Αλλά, όλοι ήμασταν διαφορετικοί. Γι' αυτό αναρωτιέμαι πώς θα το υποδεχτεί το αναγνωστικό κοινό και αν θα βρεθούν νέοι αναγνώστες που, την εποχή της πρώτης του έκδοσης, ήταν παιδιά...

Ή αν θα το ξαναδιαβάσουν όσοι το είχαν διαβάσει ή είχαν ακούσει για την ύπαρξή του. Νομίζω ότι όλα τα βιβλία που είχαν επιτυχία ή και ποιότητα πρέπει να επανεκδίδονται κάθε τόσο. Δεν πρέπει να τα αφήνουμε να πεθαίνουν.

Ήταν το πρώτο σας μυθιστόρημα;

Ναι, αλλά ήδη έγραφα με μεγάλη ένταση: σύντομα δοκίμια για τον κινηματογράφο και σύντομα λογοτεχνικά κείμενα. Πολλές από τις ιδέες των κειμένων αυτών μπορεί κανείς να τις συναντήσει στο *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης*, που αποτελεί μια πιο εκτεταμένη σύνθεση γύρω από τη ζωή της νεολαίας στη Νέα Υόρκη.

Το βιβλίο επανεκδίδεται στο πλαίσιο ενός εκδοτικού προγράμματος.

Θα συνεχιστεί μέσα στο 2009: μετά το *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης* θα κυκλοφορήσει το *Αύριο μια άλλη χώρα* και *Ο υπόγειος ουρανός*... Τα τρία αυτά μυθιστορήματα είχαν σημειώσει επιτυχία στη δεκαετία του '90 και εξέφραζαν το πώς ήμουν ως συγγραφέας καθώς και πώς αντιδρούσε το αναγνωστικό κοινό, τι επιλογές έκανε, ποιες ήταν οι ανησυχίες του και οι περιορισμοί του. Για παράδειγμα, πολλοί προτιμούσαν το *Αύριο μια άλλη χώρα* επειδή είχε ελληνικό θέμα, επειδή περιέγραφε μια αθηναϊκή οικογένεια, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '60.

Το αμερικανικό σκηνικό του *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης* θεωρούνταν μάλλον πρωτότυπο εκείνη την εποχή.

Σήμερα όλοι γράφουν για τις ΗΠΑ, ακόμα κι αν δεν έχουν πάει παρά λίγες μέρες για τουρισμό. Γενικά, στην Ελλάδα γράφουμε πολύ και ό,τι μας κατεβαίνει. Είμαστε πολύ πίσω σε ό,τι αφορά την πεζογραφία. Επικρατεί προχειρότητα και νομίζω ότι πολλοί συγγραφείς κολακεύουν το κοινό δίνοντάς του "αυτό που ζητάει". Ζητάει "Βαλκάνια"; Γράφουμε για τα Βαλκάνια... Ζητάει "χαμένες πατρίδες"; Ζητάει σεξ και ερωτικά δράματα; Και τα λοιπά...

Το *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης* είναι ένα μυθιστόρημα...

Για το τι σημαίνει να είσαι νέος στο κέντρο του δυτικού κόσμου. Για τη φιλία, τον θάνατο, την απώλεια. Επίσης, για το πώς η μουσική μπορεί να σώσει τη ζωή μας. Πρόκειται για μια μάλλον μελαγχολική αφήγηση, αλλά όχι χωρίς αισιοδοξία τελικά. Στο μυθιστόρημα περιγράφεται ένα ευρύ φάσμα ανθρώπινων συναισθημάτων με φόντο μια αγαπημένη πόλη σε μια τρελή εποχή: στα μέσα της δεκαετίας του '80. Από μια άποψη, κεντρικός χαρακτήρας είναι η ίδια η Νέα Υόρκη, αν και με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι αργότερα, στα *Κινέζικα κουτιά*, όπου ο βασικός ήρωας είναι ένας ντετέκτιβ που πάσχει από αϋπνίες και περιπλανιέται στην Τσαϊνατάουν, προσπαθώντας να βρει έναν δολοφόνο.

Το *Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης* είναι από κάθε άποψη ένα νεανικό μυθιστόρημα, παρότι όταν το έγραφα ήμουν 38 ετών. Μεγαλώνω αργά...

“ Το Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης είναι από κάθε άποψη ένα νεανικό μυθιστόρημα, παρότι όταν το έγραφα ήμουν 38 ετών. Μεγαλώνω αργά... ”